

Seřazení textu

Seřadte jednotlivé části textů tak, aby na sebe logicky navazovaly.

- A) Za chvíli se začala trousit děvčata. „O smažila jsem francouzské topinky,“ řekla jsem hrdě. „Já držím dietu,“ řekla Anka, „nechci nic jiného než jedno vejce natvrdo.“ „Pro mě jen vodu,“ řekla Janka.
- B) Když všechny odešly do školy, hodila jsem topinky vztekle do misky pro mývaly a rozhodla se, že to bylo naposled, co jsem vstala dřív a vařila pro své protivné dcerušky a jejich nevděčné přítelkyně.
- C) Třeba francouzské topinky. Pobíhám vesele po kuchyni a smažím. Když jsem měla zlatavé topinky na hromadě vysoké asi metr – obvykle pouhý předkrm –, zavolala jsem hlasitě, že snídaně je na stole.
- D) A pak to pokračovalo pořád stejně. Nejen moje holčičky, ale i všechny jejich kamarádky jedna po druhé odmítají moje francouzské topinky.
- E) Jednoho rána jsem se rozhodla, že si přivstanu a uvařím pro svoje holčičky a jejich kamarádky něco hodně dobrého.

(B. MacDonaldová, Co život dal a vzal, upraveno)

--	--	--	--	--

- A) V půl deváté večer už byl ale vyprodaný. Přeběhla jsem tedy k nejbližšímu okýnku rychlého občerstvení a houkla na prodavače: „Prosím jeden smažený!“
- B) Prodavač skoro zamilovaně řekl: „Tak tedy jeden smažený sýreček v housičce. Tatarčičku, nebo kečupek?“ A začal mi jídlo chystat.
- C) Jela jsem do Prahy, jako vždycky do Lucerny na jazz. Těsně před začátkem koncertu jsem vystoupila z metra na Národní. Chodívám tam na gyros.
- D) „Chci tu ta... tatar...“ koktala jsem. Nedalo se to vyslovit. „No jo!“ ulevil si prodavač. „Kvůli tomuhle se se mnou rozešla moje přítelkyně!“ „Co jste jí tak strašného udělal?“ zeptala jsem se. „Ubil jsem ji z drobnělinami!“ Lepší než kladivem, pomyslela jsem si a zakousla se do sýrečku s tatarčičkou!
- E) Chvilku čekal, jestli něco nedodám, a pak se zeptal: „Jeden smažený co?“ Rychle jsem to zkonkretizovala.

(T. Boučková, Boží a jiná muka, upraveno)

--	--	--	--	--

- A) Představoval se jako dozorčí úředník telefonní ústředny a žádal například babičky, aby našly krejčovský metr a změřily telefonní šňůru od zdi k přístroji. Zvláště si ale zasedl ten mladík na majitele telefonního přístroje číslo to a to.
- B) „Vejce nenávidím,“ pravil mladík. „Tak to bude asi omyl.“ Zavěsil a pak se celý týden těšil, až zase v pátek zavolá pana Kohoutka a bude chtít pana Slepíčku.
- C) Jmenoval se Eduard Kohoutek a byl soukromník. Týden co týden se v pátek ve tři hodiny konal tento telefonní rozhovor: „ Dobrý den!“ „Dobrý den!“ „Je prosím doma pan Slepíčka?“
- D) Byl jeden student, jmenoval se, řekněme, Pokštefl. Jeho záliba byla telefonovat neznámým lidem a dělat si z nich šprťouchlata.
- E) „Ó nikoliv!“ odpovídal kultivovaný hlas, „u telefonu Eduard Kohoutek.“ „Tak slepička není doma?“ říkával pokaždé student. „A snesla vám včera vajíčko?“ „Nikoliv, nesnesla,“ odpovídal zdvořilý hlas. „ Máte rád vajíčka?“

(L. Aškenazy, Vajíčko, upraveno)

--	--	--	--	--

- A) Nakonec mou pozornost v jednom z nich upoutala tři jména: rumunský Varacolaci, nemrtvá bytost v podobě krásného člověka, slovenský Nelapsi, stvoření tak silné, že dokázalo během hodiny zmasakrovat celou vesnici, a italský Stregoni benefici.
- B) Vypadalo to, že si je lidé vymýšleli, aby měli vysvětlení pro vysokou úmrtnost malých dětí a omluvili nevěrné muže. Ani nevím, kolik článků jsem přečetla.
- C) Byla to úleva, najít aspoň tuhle informaci, která potvrzovala existenci hodných upírů. Pořád toho ale bylo málo. Rozčileně jsem vypnula počítač. Je to tak hloupé. Sedím v pokoji a hledám informace o upírech. Co se to se mnou děje?
- D) O tom posledním tam byla jen krátká zmínka. Je to upír, o němž se říká, že je na straně dobra a je nepřítelem všech zlých upírů.
- E) Nechápala jsem, co se kolem mě děje. Je možné, že Cullenovi jsou upíři? Zapnula jsem počítač a začala hledat cokoli, co by mi pomohlo. Většina pověstí o upírech se točila kolem krásných žen jako démonů a dětí jako obětí.

(S. Meyerová, Stmívání, upraveno)

--	--	--	--	--

- A) Nepohnul se, aby mi vykročil vstříc, nýbrž zůstal stát jako socha, jako by ho ten jeho posunek na uvítanou proměnil v kámen.
- B) Pak zachřestily řetězy a zařinčely odsunované mohutné závory. V zámku se s hlasitým skřípáním, svědčícím o dlouhém nepoužívání, otočil klíč a velké dveře se otevřely.
- C) Její otevřený plamen se zmítal v průvanu otevřených dveří a vrhal dlouhé mihotavé stíny. Starý muž mě dvorným posunkem pravé ruky vybídl ke vstupu a výbornou angličtinou, ale s cizím přízvukem, pravil: „Budte vítán v mém domě!“
- D) V nich stál vysoký starý muž, hladce vyholený až na dlouhý bílý knír, od hlavy k patě oděný černě, bez jediné barevné skvrnky. V ruce držel starožitnou stříbrnou svítilnu bez stínidla.
- E) Za velkými dveřmi jsem zaslechl těžké kroky.

(B. Stoker, Dracula, upraveno)

--	--	--	--	--